

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Moeders onderwijzen hun kinderen thuis

Ik ben van mening dat het de bedoeling van God is dat de moeder de verzorging en het onderwijs van de volgende generatie op zich neemt.

Onlangs reisde ik met ouderling Donald L. Hallstrom naar vijf steden in het midden van de Verenigde Staten. In iedere stad hielden we een bijeenkomst met de voltijdzendingen, gevolgd door een bijeenkomst met de ring- en wijkleiders over zendingswerk. Tussen de twee bijeenkomsten in maakte de zustershulpvereniging een lichte maaltijd klaar, zodat wij wat tijd hadden om met de ringpresidenten te praten. Toen we in Milwaukee (Wisconsin) waren, hadden twee jonge gezinnen aan de zustershulpvereniging gevraagd of zij de maaltijd mochten verzorgen en opdienen. De twee mannen werkten in de keuken. De twee moeders zorgden ervoor dat de tafels gedekt waren en dat het eten werd opgediend. Drie jonge kinderen dekten de tafels en dienden het eten op, onder leiding van hun moeders. Dat was een goede gelegenheid voor de moeders om hun kinderen iets bij te brengen. Het was heel bijzonder om te zien hoe nauwgezet de kinderen reageerden op iedere kleine opdracht van hun moeder. Zij voerden hun opdrachten volledig uit.

Daardoor moest ik denken aan het

onderricht dat ik van mijn moeder had gekregen. Net als de profeet Nephi, en net als velen van u, ben ik uit goede ouders geboren (zie 1 Nephi 1.1).

Een van mijn nichtjes liet me onlangs vier notitieboekjes zien waarin mijn moeder haar voorbereidingen van haar ZHV-lessen had opgeschreven. Ik stel me voor dat die notitieboekjes — en er zijn er andere die ik nog niet heb ingekeken — honderden

São Paulo (Brazilië)

uren van voorbereiding bevatten.

Moeder was een goede leerkracht die haar lessen ijverig en grondig voorbereidde. Ik kan me die dagen van voorbereiding nog goed herinneren. De eettafel lag vol met referentiemateriaal en notities die ze maakte tijdens de voorbereiding van haar les. Er was zoveel materiaal dat er volgens mij maar een klein deel van gebruikt werd in de les, maar ik weet zeker dat geen van al haar voorbereidingen ooit tevergeefs is geweest. Hoe weet ik dat zo zeker? Toen ik door haar notitieboekjes bladerde, leek het wel of ik mijn moeder me nog een keer hoorde onderrichten. Er stond werkelijk te veel in haar notitieboekjes over ieder onderwerp om ooit in een enkele les te kunnen behandelen, maar wat ze niet in haar les behandelde, gebruikte ze om haar kinderen te onderwijzen.

Ik durf zelfs te beweren dat mijn moeder niet alleen een hele goede ZHV-leerkracht was, maar dat ze haar beste onderricht thuis aan haar kinderen gaf. Dat kwam uiteraard voornamelijk omdat ze veel meer tijd had om haar kinderen te onderwijzen dan de ZHV-zusters. Maar ik denk ook dat ze zich zo goed voorbereidde om, ten eerste, haar kinderen het goede voorbeeld te geven in verband met ijverig dienen in de kerk; maar, ten tweede, omdat ze begreep dat wat ze van haar voorbereiding leerde, ze herhaaldelijk kon gebruiken voor een hoger doel — met name het onderwijzen van haar zoons en dochters.

Ik wil graag even wat herinneringen ophalen en iets vertellen over enkele lessen die ik van mijn moeder heb geleerd aangaande evangelieonderwijs thuis. Mijn moeder begreep hoe belangrijk het was om haar kinderen al op jonge leeftijd in normen, waarden en leerstellingen te onderwijzen. Hoewel ze dankbaar was voor anderen die haar

kinderen op school of in de kerk onderwezen, wist ze dat ouders verantwoordelijk zijn voor de opleiding van hun kinderen. Want uiteindelijk moeten de ouders ervoor zorgen dat hun kinderen onderricht worden in wat hun hemelse Vader wil dat ze leren. De andere kinderen en ik werden zorgvuldig door onze moeder ondervraagd als we buitenshuis waren onderwezen, om er zeker van te zijn dat de juiste lessen onze oren en ons verstand bereikt hadden.

Als ik van school naar huis onderweg was, dacht ik soms dat ik voor die dag uitgeleerd was, maar die illusie was gauw voorbij toen ik mijn moeder in de deuropening op mij zag staan wachten. Toen we jong waren, hadden we allemaal een bureautje in de keuken waaraan we door haar onderricht konden worden terwijl zij met huishoudelijke taken bezig was en het eten klaar maakte. Ze was een geboren lerares en eiste veel meer van ons dan onze leerkrachten op school of in de kerk.

Het onderwijs van mijn moeder omvatte zowel stoffelijke als geestelijke lessen. Ze zorgde ervoor dat niemand van ons achterraakte op school. Ze gaf ons vaak nog extra werk. Ze oefende ook haar ZHV-lessen met ons. Wij moesten natuurlijk naar de onverkorte versie in haar notitieboekje luisteren, niet naar de verkorte versie die ze in de ZHV gebruikte.

Ze verwachtte ook van ons dat we teksten, zoals de geloofsartikelen en de woorden van profeten, zieners en openbaarders uit ons hoofd leerden. Mijn moeder was van mening dat het verstand zou verzwakken als het niet voortdurend werd geoefend. Ze onderwees ons terwijl we de afwas deden, boter karnden en haar op vele andere manieren hielpen. Ze vond dat er geen nutteloze gedachten in het verstand van haar kinderen mochten komen, ook niet als ze met lichamelijk werk bezig waren.

Het is niet mijn bedoeling om mijn moeder als rolmodel voor hedendaagse ouders te gebruiken. We leven nu in een hele andere tijd. Maar hoewel de tijden veranderen, mag het onderwijs van een ouder niet in waarde dalen. Veel activiteiten verbinden de waarden van de ene generatie aan die van de volgende, maar de belangrijkste activiteit is wellicht het onderwijs dat kinderen thuis van hun ouders ontvangen. Dat geldt vooral in verband met het bijbrengen van normen, waarden, ethische beginselen en geloof.

Het onderricht thuis wordt steeds belangrijker in de hedendaagse wereld, waar de invloed van de tegenstander zo wijdverbreid is. Hij valt voortdurend het fundament van onze samenleving — het gezin — aan en probeert het te verzwakken en te vernietigen. Ouders moeten beseffen dat het onderricht thuis een heilige en belangrijke verantwoordelijkheid is. Hoewel andere instellingen, zoals kerk en school, ouders kunnen helpen om een kind te oefenen ‘volgens de eis van zijn [of haar] weg’ (Spreuken 22:6), ligt de uiteindelijke verantwoordelijkheid bij de ouders. Volgens het grote plan van geluk zijn de zorg en de ontwikkeling van de kinderen van onze hemelse

Vader aan de ouders toevertrouwd. Ons gezin vormt een essentieel onderdeel van zijn werk en heerlijkheid om ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39). Op Gods eeuwige toneel is het de bedoeling dat de ouders in het leven van hun kinderen de hoofdrol spelen. Gelukkig zijn er ook figuranten die kunnen inspringen als de ouders hun rol niet kunnen spelen. Maar het zijn de ouders die van de Heer de opdracht gekregen hebben om hun kinderen in licht en waarheid op te voeden (zie IV 93:40).

Ouders zorgen thuis voor licht en waarheid bij elke gelegenheid tot gezinsgebed, schriftstudie, gezinsavond, voorlezen, zingen en gezamenlijke maaltijden. Zij weten dat de invloed van rechtschapen, plichtsgetrouw, consequent, dagelijks ouderschap een van de krachtigste invloeden ten goede is in deze wereld. De gezondheid van een samenleving, het geluk van haar mensen, hun voorspoed en hun gemoedsrust zijn terug te leiden tot het onderricht van de kinderen thuis.

Ouderling Joseph Fielding Smith heeft gezegd: ‘Het is de plicht van de ouders om hun kinderen deze verlossende beginselen van het evangelie van Jezus Christus bij te brengen, zodat ze

weten waarom ze zich laten dopen, zodat ze in hun hart het verlangen zullen hebben om na hun doop de geboden van God te blijven onderhouden, zodat ze in zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren. Mijn dierbare broeders en zusters, wilt u uw gezin, uw kinderen voor eeuwig hebben? Wilt u aan uw voorouders verzegeld worden (...)? Als dat zo is, dan moet u ze al vanaf de wieg onderwijzen. U moet door uw voorbeeld en uw leringen onderwijzen.’ (Conference Report, oktober 1948, p. 153.)

Het voorbeeld van mijn moeder als leerkracht thuis doet me aan iets anders denken, iets over onderwijs in het algemeen. De leiders van de kerk besteden veel tijd aan het verbeteren van het onderwijs in de kerk. Waarom besteden we daar zoveel tijd en moeite aan? Omdat we geloven in de onmetelijke kracht die onderwijs bezit om het geloof van personen te vergroten en gezinnen te versterken. Volgens mij is de verbetering van het onderwijs thuis de beste manier om het onderwijs in de kerk te verbeteren. Door ons onderwijs thuis worden we voorbereid om in de kerk effectiever les te geven. En door ons onderwijs in de kerk kunnen we dat thuis beter doen. Veel leden hebben eettafels vol met referentiemateriaal en notitieboekjes vol ideeën voor de lessen die gegeven moeten worden. Je kunt je nooit te goed voorbereiden om in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen. Want of de evangeliebeginselen nu in de klas worden gebruikt of niet, ze kunnen altijd thuis worden gebruikt.

In het geïnspireerde document ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ staat:

‘Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. “Kinderen zijn een

erfdeel des Heren” (Psalmen 127:3). Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. (...)

‘Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen’ (*Liabona*, oktober 2004, p. 49).

Volgens ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ zijn de beginselen die ik over onderwijs thuis heb behandeld op beide ouders van toepassing. Maar ze zijn vooral essentieel voor de rol van de moeder. De vader is meestal een groot deel van de dag op zijn werk. Dat is een van de vele redenen waarom de verantwoordelijkheid voor het onderwijs van de kinderen thuis meestal op de schouders van de moeder rust. Hoewel de omstandigheden verschillen en het

ideaal niet altijd mogelijk is, ben ik van mening dat het de bedoeling van God is dat de moeder de verzorging en het onderwijs van de volgende generatie op zich neemt. We zien tegenwoordig zo veel problemen door verwarrende en verwoestende invloeden die de kinderen van God proberen te misleiden. We zien veel jonge mensen die niet de diepe, geestelijke wortels hebben die nodig zijn om in geloof stand te houden als de stormen van ongelof en wanhoop om hen heen wervelen. Te veel kinderen van onze hemelse Vader worden door wereldse verlangens in beslag genomen. De aanval van goddeloosheid op onze kinderen is nu veel listiger en onbeschaamder dan ooit tevoren. Als we thuis in het evangelie van Jezus Christus onderwijzen, voegen we een extra laag isolatie toe waarmee we onze kinderen tegen wereldse invloeden beschermen.

Moge God de geweldige moeders en vaders in Zion zegenen. Hij heeft zijn eeuwige kinderen aan uw zorg toevertrouwd. Als ouders werken we samen met God om zijn werk en heerlijkheid onder zijn kinderen tot stand te brengen. Het is onze heilige plicht om ons uiterste best te doen. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■